

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2880/2021
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Бојан Шкркић, адвокат из ..., против туженог „Dealex“ ДОО Београд, кога заступа Дејан Цвијановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3638/20 од 26.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3638/20 од 26.02.2021. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3430/19 од 01.07.2020. године усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име неисплаћених зарада износ од 71.250,00 динара са каматом од дана доспелости до исплате, специфициране по месецима. Истом пресудом обавезан је тужени да за рачун тужиоца за период од 01.01.2011. године до 26.09.2012. године изврши уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање у корист Републичког фонда за ПИО – Филијала Панчево и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 123.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3638/20 од 26.02.2021. године преиначена је наведена пресуда Првог основног суда у Београду и тужбени захтев одбијен као неоснован. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 240.750,00 динара и 66.000,00 динара на име трошкова поступка по жалби и одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 408. Закона о парничном поступку и налази да је ревизија тужиоца дозвољена и да је основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био у радном односу код туженог на пословима ... до 26.09.2012. године када му је решењем туженог од 25.09.2012. године отказан уговор о раду. Решењем Привредног суда у Београду од 16.06.2017. године код туженог је отворен стечајни поступак, усвојен унапред припремљен план реорганизације (са изменама од 16.06.2017. године) а затим обустављен стечајни поступак. Спорно потраживање тужиоца није пријављено у стечајном поступку.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев и досудио тужиоцу накнаду штете у виду неисплаћене зараде до престанка радног односа применом члана 104. став 1. и 110. Закона о раду и члана 156. Закона о стечају, прихватајући исказ тужиоца да је користио десетак дана годишњег одмора по усменом одобрењу, према постојећој пракси код туженога, након чега је две недеље долазио на посао, да на терену није могао да ради, јер је његово службено возило било у квару и истекла му је регистрација, коју тужени није продужио нити му омогућио услове рада и да је тужилац у спорном периоду електронски комуницирао у вези са вршењем посла (мејлом).

Другостепени суд није прихватио оцену Основног суда о ефективном раду тужиоца у спорном периоду, налазећи да је паушална и тужбени захтев је одбијен заснивањем одлуке на исказу законског заступника туженог, да је тужилац „нестао“ са посла и није долазио на рад.

Код чињенице да се првостепени суд изричито пресудом изјаснио да не прихвата исказ законског заступника туженог, да је тужилац само „нестао“ са посла, да су искази тужиоца и законског заступника туженог супростављени на околност временаведеног на раду и вршења радних обавеза тужиоца и да је побијаном пресудом одступљено од утврђеног чињеничног стања у првостепеном поступку, иако је другостепени суд пресудио о жалби налазећи да је чињенично стање ожалбеном пресудом правилно утврђено али да је погрешно примењено материјално право, основано са ревизијом тужиоца указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. непримењивањем члана 383. став 3. и погрешном применом члана 394. тачка 4. Закона о парничном поступку, што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде. Како другостепени суд није отворио расправу већ оцену доказа вршио без поновног извођења доказа саслушањем странака, због учињене битне повреде парничног поступка остале су спорне одлучне чињенице за правилно пресуђење ове правне ствари и то да ли је тужилац у спорном периоду у целини или делимично обављао своје радне задатке а уколико није да ли је противправним понашањем туженог био фактички онемогућен да ради. Стога је побијана одлука морала бити укинута. Укинута је и одлука о захтеву за исплату доприноса и трошкове поступка услед повезаности са одлуком о главном захтеву.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и утврдити наведене одлучне чињенице, а затим донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци решења на основу члана 415. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић